

CČSH Vinohrady (Dykova 1, Praha 10)

Přátelé v Kristu, sestry a bratři, všichni studenti a vyučující na HTF UK!

Slovo pro tyto dny

Zástupům, které vycházely, aby se od něho daly pokřtít, Jan říkal: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nastávajícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání, a nezačínějte si říkat: ‚Náš otec jest Abraham!‘ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení. Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně.“ Zástupy se Jana ptaly: „Co jen máme dělat?“ On jim odpověděl: „Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“ ... Na to Jan všem řekl: „Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. L 3,7-11.18

Otázku, kterou si kladli ti, kteří slyšeli kázat Jana Křtitele byla: „co máme dělat?“ patří dozajista mezi ty nejzásadnější, které si v životě alespoň občas klademe všichni. Lidé ze zástupu, kteří byli po Janových slovech zasaženi vědomím vlastní viny i novým pochopením svého života a slovy o posledním soudu se vlastně Jana ptali: „Co máme dělat, abychom obstáli, abychom byli zachráněni?“ Jan na tyto otázky jednotlivců odpovídal jednoduchými pravidly a doporučoval konkrétní činy lásky. Janovy rady k nápravě života jsou dozajista dobré. Ale, ... když se řekne tato spojka, každý tuší, že přijde nějaké relativizování řečeného. Ano tyto rady jsou skutečně dobré, ale nestačí! Ty jsou jen předpokladem. To zásadní přichází tehdy, kdy pochopíme, že Jan ukazuje na „někoho silnějšího“, tím silnějším, zásadnějším a jedinečným je Ježíš. My svoji záchranu očekáváme spíše od lidí. Krista nevidíme, a proto se snadno upneme na nějakého člověka, obzvláště pokud má dar se vlichotit do našich myslí. Ano, někdy i nevědomky očekáváme od lidí naplnění svých přání a žádostí a vždy se najdou tací, kteří toto „vakuum“, které se vkrádá do našeho nitra slibují naplnit. Anebo slibují odejmutí nesnesitelně těžkých břemen: nemocí, rodinných problémů, neschopnosti... Přes tyto slibovače je lidské očekávání pomoci legitimní - my víme, že lékař může uzdravit z nemocí, právník může podat cenné rady, jak se vyмотat z nějakého složitého

sporu, psycholog či terapeut může poradit..., ale existuje oblast, kde „nemáme“ ani lékaře, ani právníka, ani psychologa, terapeuta... a to je oblast Ducha. Tu může proměnit a naplnit jedině Bůh. Svätý Jan od Kříže říká, že každý dostane od Boha tolik, kolik očekává... *Rádi bychom se s vámi podělili právě v této těžké době o 11 let stará slova z delšího textu moudrého a zbožného člověka, biskupa Petra Šandery, který nese název Víra v čase krize, vznikl v Kuřimi, o Letnicích L. P. 2009. Biskup Petr má na mysli krizi církve ale, mnohá slova jakoby zapadala přesně do našich dnů: „... Pán po nás vždycky žádá víru - abychom důvěřovali jemu a jeho Slovu, abychom do jeho rukou vložili své životy, svou budoucnost, svá očekávání, bolesti i strachy, bez ohledu na okolnosti. Právě okolnosti nás velmi ovlivňují. Mnohdy víc než si připouštíme. Býváme na nich doslova závislí. ... Každá krize vede k přezkoumání základů; k uvědomění si kořenů, k revizi našich postojů. ... Díváme-li se a ptáme, proč se něco děje, máme několik základních možností. Některé věci se dějí jako důsledek minulosti a některé kvůli budoucnosti. Abychom se včas zastavili, abychom zkontrolovali své nasměrování a ptali se, zda stojíme opravdu na základech, které proklamujeme. Je pro nás prakticky - fakticky Kristus jediným základem a oporou nebo se ho jen formálně dovoláváme? Jsou naše vztahy a naše plánování - i církevní- postaveny na hodnotách evangelia? Máme se opravdu v Kristu rádi? Nezakrýváme určitý zásadní rozpor mezi tím, co říkáme a co děláme? Každou krizi můžeme přijmout jako těžkou, ale nadějnou příležitost ohlédnout se, vrátit ke kořenům a změnit své smýšlení - a tedy jako příležitost k růstu a zralosti v Kristu... Naše budoucnost - jedinců, světa i církve - spočívá v rukou Kristových. Na tom nic nemění žádná krize. To je osvobozující zjištění: vše je v rukou Kristových. Ze všech situací - i těch nejtěžších - vede dobré východisko. To neznamena, že vše musí dobře dopadnout ve stylu „happyendu“, nýbrž že nás nikdo a nic - ani ty nejhorší varianty vývoje událostí - nemůže odloučit od lásky Boží, která je v Kristu, našem Pánu. Mohou nastat velké i bolestné změny. Mnohé jistoty se mohou nenávratně ztratit. Může to platit - a nejspíš platí - i o jistých zažitých podobách církevního života. To však neznamena úplný konec. Spíš transformaci. To vyžaduje důvěru, otevřenost, kreativitu. Důvěru vůči Pánu, který je dobrý a k našemu dobru nás někdy provádí těžkými zkouškami. ... Potřebujeme, aby nám byly otevřeny oči, abychom uviděli Krista a jeho dílo mezi námi - v církvi i ve světě. On zůstává uprostřed svého lidu a dává nám znamení své blízkosti...“ Tolik slova biskupa Petra.*

Jen připojme - čerpejme sílu z Kristovy blízkosti, abychom jako jeho přátelé obstáli v lásce, otevřenosti i pokorné službě, právě v těchto dnech zkoušek. *Jako slovo povzbuzení přijměte text z listu Římanům od apoštola Pavla: Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: „Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.“ Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Ř 8,35-39)*

At' vás Pán pozvedá na těle i na duchu.

Daniel - +420 736 760 982, majer@hs-vinohrady.cz

Filip - +420 777 580 275, sedlakfilip1@gmail.com